

Streszczenie. Katecheza X. Ks. Jan Orzeszyna. Pokój Chrystusowy darem Boga i owocem aktywności człowieka.

„Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję” (J 14,27).

Pokój jest testamentem Chrystusa. Jest on wewnętrznym dobrem, a zarazem owocem tego wszystkiego, co Jezus daje swoim uczniom. Daje im swoje słowa, przykazania, świadectwo własnego życia i obietnicę swojej obecności zawierającą się najpełniej w sakramentalnych znakach. Benedykt XVI mówił: *„Chrystusowe królestwo pokoju nie rozprzestrzenia się mocą, siłą, przemocą, ale darem z siebie, miłością doprowadzoną aż do skrajności, także wobec nieprzyjaciół. Jezus nie zwycięża świata siłą oręża, lecz siłą Krzyża, który jest prawdziwą gwarancją zwycięstwa”*. Przyjąć przez wiarę pokój od Chrystusa oznacza przyjąć Jego Osobę, otworzyć na oścież drzwi własnego serca dla Niego. Prawdziwy pokój, to owoc życia wewnętrznego, owoc wiary pogłębionej w wyniku wielu prób. Pokój Chrystusowy to wynik procesu wybierania na co dzień Jego osoby. Jan Paweł II podkreślał, że pokój jest wynikiem dynamizmu wolnej woli ludzkiej, kierującej się rozumem ku dobru wspólnemu, które osiąga się w prawdzie, sprawiedliwości i miłości.

Benedykt XVI wskazał na kilka warunków służących budowaniu pokoju. Są to: poszanowanie ludzkiego życia, promowanie małżeństwa i rodziny oraz wolności religijnej.

Przede wszystkim drogą do osiągnięcia pokoju jest poszanowanie ludzkiego życia. Prawdziwie czynią pokój ci, którzy kochają życie, bronią go i promują je we wszystkich jego wymiarach. Nie można myśleć o osiągnięciu pokoju, integralnego rozwoju narodów, bez ochrony prawa do życia, poczynając od najsłabszych.

Drugim warunkiem służącym budowaniu pokoju jest promocja naturalnej struktury małżeństwa jako związku między mężczyzną a kobietą. Działalność ta jest tym bardziej konieczna, im bardziej owe zasady są negowane lub błędnie rozumiane, ponieważ znieważa to prawdę o osobie ludzkiej, w poważny sposób rani sprawiedliwość i pokój.

Trzecim warunkiem jest prawo do wolności religijnej. Prawo to winno być promowane jako wolność do dawania świadectwa o swojej religii, do głoszenia i przekazywania jej nauczania, do prowadzenia działalności edukacyjnej, charytatywnej i opiekuńczej.

Pokój jest darem, dlatego też człowiek na przestrzeni dziejów nie może być nigdy zwolniony z odpowiedzialności za szukanie pokoju i za wprowadzanie go w życie poprzez osobisty i wspólnotowy wysiłek. Żeby żyć w pokoju, trzeba zaangażować się w jego tworzenie. W tej dziedzinie istotną rolę odgrywa rodzina, a także wspólnoty religijne oraz instytucje kultury, szkoły i uczelnie. Pokój Chrystusowy to wartość, którą należy pielęgnować we własnym sercu poprzez modlitwę i rozważanie Słowa Bożego.

„A sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani w jednym Ciele” (Kol 3,15)